

LIPUNLASKU, PITKÄSAARI, 29.9.2018

”Kymen Navigaattoreilla menee huonosti!” Näin on minulle eräs jäsenemme sanonut. Toki kyselin perusteita, mutta tärkeämmäksi, kuin niiden tässä kertomisen näen väitteen vääräksi väittämisen.

Hyvät navigaattorit

Säät ovat tarjoilleet meille todellisen intiaanikesän, jollaista ei ole ollut miesmuistiin. Korkeapaineen vallitessa olemme voineet nauttia täysimääräisesti veneilyharrastuksesta, ja mikäpä sen hienompaa? Mutta tässäkin tapauksessa pätee sanonta ”tyyntä myrskyn edellä”. Huolimatta huikeasta kestästä, pärskähteli Pitkäsaarella pariin otteeseen oikein reippaasti. Ensimmäinen myrsky lainehti saunaremontin jälkimainingeissa päätyen saunaterassin voittoon. Viestintä sai pyyhkeitä, mutta terassi tuli maalattua ja on nyt muun saunan tapaan entistäkin ehompi - mikä lienee pääasia.

”Haista sinä vittu jukkapoika, te saatanan mulkut jotka pakenitte kesken navigaattoreiden eskaaderin pitkäsaaren saunaan!” Täysin ala-arvoista ja julkaisukelvotonta sanan säilää, josta kommodori yhdessä eskaaderilaisten kanssa pääsivät osalliseksi Facebookin välityksellä. Millaisilla juomilla noin vahvaan ja estottomaan flowhun pääsee? Ja mikä uskomattominta, meillä on seurassamme jäseniä, jotka peukuttavat tällaisia kommentteja!?

Mainitut tapaukset saivat minut pohtimaan seurassamme tehtävän vapaaehtoistyön arvostusta - ihmisiä ja yhteisöllisyyttä arvona. Totuus lienee se, että niin saunaremontit, eskaaderit kuin muukin toiminta jäisi tapahtumatta, jolleivät aktiiviset ystävämme tekisi näitä töitä pyyteettömästi meidän kaikkien yhteiseksi hyväksi. Respect - suuret ja vilpittömät kiitokset näille yhteisen hyvän tekijöille.

Kymen Navigaattorit on pieni, vajaan 400 veneilyharrastajan seura. Aivan liian pieni eripuraisten kuppikuntien muodostamiselle. Meidän on puhallettava yhteen hiileen, jotta seura on olemassa vielä tulevinakin vuosina. Asiallisia kehittämisesityksiä otan mielelläni vastaan, mutta en henkilökohtaisuuksiin menevää asiatonta, julkisessa mediassa esitettyä ihmisiä loukkaavaa kritiikkiä. Hetkinä, jolloin on pakko purkaa omia tuntemuksiaan ala-arvoisin sanakääntein esimerkiksi Facebookissa, kehotan pohtimaan kevään seminaarissa esittämäni kysymystä: Miksi haluan olla Kymen Navigaattoreiden jäsen? Ja mikäli et löydä tähän kysymykseen vastausta, esitän samaan hengenvetoon jatkokysymyksen: Miksi olet Kymen Navigaattoreiden jäsen?

Todistettavasti kaikkia ei voi aina, jos koskaan, miellyttää. Haastankin ne, jotka tuntevat että seura on paska seura pohtimaan vastuunottoa esimerkiksi hallitus- tai jaostyössä, tai vaikkapa osallistumaan yhteisiin talkoisiin. Katso-mossa ja vaihtoaitiossa ovat perinteisesti olleet ne kovaää-

nisimmät, jotka saavat vähiten aikaiseksi. Vastuu kannetaan etulinjassa ja sinne tarvitaan aina uusia tekijöitä.

Laiska töitään luettelee, mutta tuo alun väite ”Kymen Navigaattoreilla menee huonosti”, pakottaa minut palaamaan kuluvan vuoden edesottamuksiin. Saunaremontti on tehty. Seuran sydän ja voimalähde lyö vahvalla sykkeellä. Pitkäsaariratkaisu mahdollistaa rakkaan tukikohtamme pitkäjänteisen kehittämisen, johon ideointiin haastan teidät kaikki. Seuraan on katsastettu kuluvana vuonna toistasataa venettä. Laivurikurssin aloitti lähes neljäkymmentä saaristolaivurioppilasta. Vapaa-ajan jaos on pitänyt huolta lukuisin tapahtumin jäsenten viihtyvyydestä. Yhteistoimintaa alueen veneilyseurojen kanssa on kehitetty, ja jatkumona on syksyille sovittu yhteistoimintatilaisuus lappeenrantalaisseurojen kanssa. Lähiaikoina teemme päätöksiä myös seuran 50-vuotishistoriikin laatimisesta, joka sekään ei ole mikään pikkujuttu. Tunnuslukuja, jotka kertovat seuran elinvoimaisuudesta.

Jäsenrekrytoinnin tueksi olen käynnistämässä arvokeskustelun. Vuoropuhelun ja pohdinnan, jossa määritämme yhdessä seurалlemme sellaiset toivotut ja arvostetut asiat, jotka ohjaisivat positiivisella tavalla seuramme jäsenien käyttäytymistä ja toimintaa, ja joihin niin nykyiset kuin tulevatkin Navigaattoriveljet ja -siskot voisivat täysimääräisesti sitoutua. Uskon, että tämä työ vahvistaa yhteisölli-

syttämme ja samalla tukee potentiaalisten jäsenten liittymispäätöksiä.

”Sitä saa, mitä tilaa!” Jos vauhtini on tuntunut teistä liian kovalta, syyttävä sormeni osoittaa sitä Pitkäsaarelaisten joukkoa, joka houkutteli minut kommodoriksi. Toki - syynä saattaa olla myös eräs ominaispiirteeni, jonka uskallan ystävien läsnä ollessa tunnustaa: En osaa, en pysty, enkä todellisuudessa edes halua suorittaa minulle uskottuja tehtäviä puolivaloilla. Kuuntelen ihmisiä ja mikäli totean ajatukset hyväksi, ryhdyn tuumasta tositoimeen. Arvostan historiaa ja perinteitä, mutta peräpeileihin en jää katsomaan. Selainen olen - sata lasissa ja tiedän, että en ole tämän kanssa yksin, vaan joukossamme on eräskin hengen heimolainen.

Haasteet ja tekeminen eivät siis lopu, ja tässä vain päälimmäisiä mainitakseni. Toivon koko sydämeistäni seuran ja sen jäsenten etujen nimissä, että myös tuleva hallitus puheenjohtajineen sitoutuu vahvasti seuran pitkäjänteiseen kehittämiseen ja arvostaa siten vanhempien sukupolvien seuran eteen tekemää työtä.

Vierivä kivi ei sammaloidu. Vaikka veneilykausi lähestyykin päätöstään, jatketaan yhdessä Kymen Navigaattoreiden kehittämistä aktiivisena, ammattitaitoisena ja kansallisesti arvostettuna merenkulkutaitoja, -turvallisuutta ja veneilykulttuuria edistävänä yhdistyksenä.

Ei meillä nyt niin kauhean huonosti mene - vai mitä?